

A KIS GÖMBÖC

– Eredj, fiam Kelemen!
Padláson a szelemen,
Vágd le a kis gömböcöt,
Csapjunk egy jó früstököt.

Fölmegy a kis Kelemen,
Megmozdul a szelemen,
Szelemenbe' a gömböc
Kinyílik, mint a tömlőc:

– Hókusz-pókusz haraplak
Ham, fiacskám bekaplak!
Be is kapta Kelement,
A legelső elevent.

Lesik, várják ideleenn,
Hogy jön-e már Kelemen.

– Eredj, eredj te Dorka!
– Édesapja azt mondja –
Nézd meg már, hogy mit csinál,
A gömböcöt hozza már!

Föl is szalad ám a Dorka
De a gömböc goromba:

– Kelement már bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
Hókusz-pókusz haraplak!
Ham, téged is bekaplak!

Be is kapta úgy Dorkát,
Akár egy zöld uborkát.

Lesik, várják, hasztalan,
Haragszik a gazd'uram.

– Eredj asszony, sebesen!
Egyik lábad itt legyen!
Nyírfavesszőt vedd elő,
Gyerekeket hajtsd elő!

Fölmegyem a feleség.
Kis gömböcnek nyereség!

–Fiad, lányod bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
Hókusz-pókusz haraplak!
Ham, téged is bekaplak!

Be is kapta a jámbort,
Hogy a kontya se látszott.

Lesi, várja a gazda,
Hol marad a mihaszna?
Maga is fut utána,
Száját gömböc kitátja:

– Fiad, lányod bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
Feleséged lenyeltem,
Sivalkodott, nevettem.
Hókusz-pókusz haraplak!
Ham, téged is bekaplak!

Be is kapta. Ez alatt
A kócmadzag leszakadt.

Gömböc gurul lyuk felé,
A grádicson lefelé,
Gurul ki a nagykapun,
Véges-végig a falun,
El a kerek világba, –
Köd előtte, utána.

Kaszás csillag az égen,
Kaszálgatnak a réten,
Vígan vágják a rendet,
A kis gömböc ott termett:

Fiút, leányt bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
– Fiút, leányt bekaptam,
Apját, anyját lenyeltem,
Sivalkodtak, nevettem.
Hókusz-pókusz haraplak!
Titeket is bekaplak!

Harminc kaszást kaszástul,
Be is kapott ruhástul.

Trombitálnak, dobolnak,
A lobogók lobognak,
Elől jön a kapitány,
Daruszórú paripán.
Kivont karddal huszárok,
Száll a mente utánok,
Masíroznak a bakák,
Szegény gyalog katonák!

– Állj meg, állj, ne retirálj!
Gömböc előtt, hopp, megállj!
Fiút, leányt bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
Apját, anyját lenyeltem,
Sivalkodtak, nevettem
Egy nagy csomó – sülülü!
Kaszás ember – bülülü!
Hókusz-pókusz haraplak!
Titeket is bekaplak!

Be is kapta egy szálig,
Az utolsó sipkáig.

Juhászbojtár a juhnál
Gyepes hanton furulyál,
Leteszi a tarisznyát,
Előveszi a bicskát.

– Tedd le, tedd le, te bojtár!
A kis gömböc itt van már.
Fiút, leányt bekaptam,
De biz én jól nem laktam!
Apját, anyját lenyeltem,
Sivalkodtak, nevettem.
Egy nagy csomó – sülülü!
Kaszás ember – bülülü!
Katona egy regement,
Az, amelyik erre ment,
Bagázsia, puska, ló,
Bornyú, bakancs, mind, aló!
Hókusz-pókusz haraplak!
Ham, téged is bekaplak!

Engem ugyan be nem kapsz
Össze-vissza nem harapsz!
Vigyázz, vigyázz nagyhegyű!
Bécsi bicska, fanyelű!
Csittegj-csattogj, repeszd ki!
Szegényeket ereszd ki!
Bécsi bicska repeszt,
Mindnyájokat ereszti.

Kiugrat a kapitány
Daruszőrű paripán,
Kivont karddal huszárok,
Száll a mente utánok,
Masíroznak a bakák,
Szegény, gyalog katonák!
Harminc kaszás kaszástul,
Azon módon ruhástul,
A gazd'uram mogorván,
Felesége nagy cifrán.
Aztán meg a Dorka,
Akár egy zöld uborka,
Legvégtére Kelemen –
Ezt tette a szelemen.

Most a gazda előáll,
A bojtárral parolál,
A kapitány tiszteleg,
Éljent kiált a sereg,
Örülnek a katonák,
Csapnak egy nagy lakomát.

Libériás inasok,
Komornyikok, urasok,
Markotányos, szobalány
Hozzálátnak szaporán.
Terítve már az asztal,
Gyöngyvirágos abrosszal,
Étket hordják gazdagon,
Arany, ezüst tálakon.

Bokréta sok pohárba,
Cintányéron pogácsa.
Hétféle volt csak a lé,
Remekelt a szakácsné,

Sonka, nyelv is tormával,
A marhahús gombával,
Pulyka, kappan, saláta,
Csirke, csuka kirántva,
Palacsinta, derelye,
Füge, citrom, cseresnye.
Közbe-közbe köszöntés,
Szomorúság-leöntés,
Tokaji bor, meg kávé, –
Nincs ilyen a királyé!

Megszólal a klarinét,
Fölugrál a szolga nép,
Elrakják a székeket,
Kapitány úr billeget.
Kapja Dorkát derékon:
Uccu, lelkem, de vékony.
Huszár táncol bakával,
Kaszás ember kaszással,
Az anyjával Kelemen –
Ezt tette a szelemen.

Kisgömböccel mi történt?
Serpényőbe sütötték,
Megették a cigányok –
Jó éjszakát kívánok!